

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den gammeldanske Rim-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 105. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_429-txt-shoot-idm144/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nyt Aftenblad.

Løvedagen 13 d. 1ste April 1826.

Kjøbenhavn. Udgivet og forlagt af Ove Thomsen; trykt i P. D. Røppings Bogtrykkeri.

Om den gammel-danske Rim-Kronike.

Det er med stor Fornøielse jeg anmelder det Udsætt af vor gamle Rim-Kronike, Professor Molbech ogs har skrevet os, og som er udgaaet fra det Thistelse Trykkeri, baade indvortes og udvortes saa vel besørgt, at det vel er Skade, en Bogen, der i alle Henseender gløe Danmark saamegen Bør, skal være en Sjeldenhed. Jeg tor imidlertid ingenlunde løste, at Udgiveren, ved forud at bestemme Udsættens Antal til 160, selv har gjort den deilig; thi under den herskende Egeglødhed for alt Historisk, er det vel mest denne Omstændighed, vi har at takke for, at Bogen er udkommet.

Wist nok var det ingen Synd, tet klart at vise, hvoe usersvarligt det er, af Arbejdere i Færdmetallets Sprog og Historie, at hvoe lodet dette agte National-Værk, der, som Skandant, er mageløst, nedspøle i dybeste Forglemmelse, men jeg kunde dog ikke giøre det, uden at rødme paa det Facultets Regne, hvortil jeg nærmest hører, thi Klønde Hr. Michels Rim om allehaande ei taaler nogen Sammenligning med Vædter Nielses, og Klønde Christens Pedersens Skæfver vist nok ikke er blevet tiendebelen saa meget laa i deres Tid, som Rim-Kroniken, er det dog altid en stor Skam for os, at saadanne Documenter i vor Kirke-Historie skal være

Bibliotek-Sjeldenheder, ei at tale om den uofficielle Stam, at den haandfærdne Bibel-Oversættelse fra Midde-Alderen ei engang til Tuffindbaars, Sjelen har kunnet finde en Udgiver. I Sammenligning hermed er det lidet, at Anders Samsens hexameron henligger utrykt og utrykt, men det vilde dog allerede være Nok til at bevise, at vore sorte Literatører ei hvoe Noget at lode de Uffærdede høre, og nu, da Rim-Kroniken, som vi, efter Bedags og Saxos Formaning, ei engang maatte agte os uvelkomende, har fundet en saa omhyggelig Udgiver, nu maa vi tie tomstille, til vi i det Mindste har selet ligesaa godt for vor egen Døe.

Alere heraf kan man slutte, jeg set ikke er eplagt til at gaee i Kette med Rim-Kronikens Udgiver om hvad jeg i Bogen eller Fortalen havde ønsket anderledes, men til at unblode sigt har jeg endnu en gudligere Grund, da enhver Tvivl jeg her vilde epte maatte ses ud som Frukten af personlig Kjendebid vid de Udsættelse, min Tale om Rim-Kroniken, i Danneviske, her har maattet seile, og dog er det adentbart, at min Klørlighed til den gamle Bogen maatte være Ekromteri, hvis ikke den Gienfælselse var mig langt klarere end mine Meninger om den.

Naar jeg da, alligevel, her finder mig drevet til at forsvare min gamle Paasand, at Forstelligheden, ikke blot i Skrivemaade og Verjant, men

